

РЕШЕНИЕ

№ 13026

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5294** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена касационна жалба от С. И. И., чрез адв. П. Б., срещу решение № 1231 от 11.03.2024 г., постановено по нахд № 4455/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 21-ви състав.

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил наказателно постановление № 23-4332-001587 от 09.02.2023 г., издадено от началник на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ /ОПП/, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата се поддържа, че въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение при оценката на доказателствената съвкупност по делото, което е довело до неправилно възприета фактическа обстановка. Сочи се, че времето на извършването на нарушението съпада с времето, когато жалбоподателят е бил задържан от полицейските органи и обискиран. Твърди се също, че жалбоподателят не е имал външни признаци на поведение, което да обуслови проверка за употреба на наркотични вещества, каквато е повелята на чл.5 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. По подробно изложените съображения с жалбата се прави искане за отмяна на въззивното

решение, като вместо това се постанови друго, с което наказателното постановление да бъде отменено. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Б., който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на оспореното решение на СРС, както и за присъждане на сторените по делото пред районния съд разноски.

Ответникът, редовно призован, не взема становище по касационната жалба и не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение и издаденото наказателно постановление - за правилни и законосъобразни.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

На 30.01.2023 г. около 22.12 часа С. И. И. управлявал лек автомобил „М. С 220“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. С. И. по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]И. бил спрян от служители на О2 РУ на СДВР, които въз основа на личните данни на водача по оперативни данни установили, че лицето спада към криминален контингент за разпространение на наркотични вещества и повикали служители на ОПП- СДВР, които да изпробват водача за наличие наркотични вещества и техни аналози. И. отказал да бъде изпробван за наличие наркотични вещества и техни аналози с Drugtest 5000 № ARMM-0017, тариран до месец 12.2023 г. На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 087240 за ВМА-С., връчен лично на водача в 23.00 часа на същата дата, ведно със седем броя холограмни стикери. И. не спазил изискването да се яви за изследване в медицинско заведение в указания времеви интервал от 45 минути. Актосъставителят Л. Т. съставил АУАН GA № 716844 от 30.01.2023 г. за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, въз основа на който било издадено обжалваното НП. Горната фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени и гласни доказателства, в това число акт за установяване на административно нарушение, копие от талон за изследване, справка - картон на водача, докладна записка от ст. пол.инспектор И. от О2 РД на СДВР.

Софийският районен съд е приел, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица, в предвидените по чл.34 от ЗАНН давностни срокове. Приел е, че от обективна страна жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП, като е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване наличието на алкохол и/или наркотични вещества или за медицинско изследване и за вземане на биологични проби за химическо изследване за установяване наличието на алкохол в кръвта и и/или химико-токсикологично изследване за установяване наличието на наркотични вещества и/или техни аналози.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло формираните от Софийския районен съд правни изводи. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Фактическите констатации, описани в тях, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд, а в касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна на установените факти или на направените изводи. При постановяване на оспореното решение не е допуснато нарушение на закона.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

В случая спорен е по делото въпросът относно посочените дата и час на управление на процесния лек автомобил. Видно е от приложените по административната преписка доказателства, че посоченият в АУАН час - 22.12 часа, е моментът, в който жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества, като отказът е извършен паралелно с проведеното претърсване и изземване, приключило в 22.20 часа. Установява се по несъмнен начин от представените по делото доказателства, вкл. и свидетелските показания, че последният е управлявал автомобила, преди да бъде спрян за проверка от служители на 02 РУ на СДВР /подписали АУАН като свидетели/, като служителите на ОПП – СДВР, съставили процесния АУАН, са пристигнали впоследствие. Екземпляр от талона за медицинско изследване е връчен на И. в 23.00 часа след приключване на другите действия на компетентните органи. В преписката не се съдържат доказателства, които да оборват изложената по-горе фактическа обстановка, в този смисъл СРС правилно е приел, че оплакването на жалбоподателя относно часа на извършване на проверката е неоснователно.

Не се споделят и възраженията на касатора за неспазване на изискването на чл.5 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. Видно от разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата проверката за наличие на наркотични вещества/техни аналози се предпоставя от наличието на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС. Преценката дали на конкретния водач да бъде извършена проверка за употребата на наркотични вещества е предоставена изцяло в правомощията на контролните органи и не подлежи на съдебен контрол.

При това положение обосновани са изводите на въззивния съд, че жалбоподателят е

осъществил състава на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр. 2 ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, като в този смисъл правилно е определен и размерът на наказанието – лишаване от право да управлява за срок от двадесет и четири месеца и глоба 2000 лв.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора на ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноски, тъй като такова искане не е направено своевременно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.03.2024 г., постановено по нахд № 4455/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 21-ви състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.